

ДЕВОЙКА ЧАНДАЛ

Превод от хинди: Райна Маринова, 1989

chitanka.info

ДЕВОЙКА ЧАНДАЛ^[0]

В двореца на цар Викрамадите живял брамин на име Варучи. Той бил най-ученият в царството. Когато решавал важни въпроси, царят винаги се съветвал с него.

Но веднъж попитали Варучи кой е най-важният стих от „Рамаяна“^[1]. Браминът не можал да отговори веднага. Царят му дал четиридесет и един ден срок да намери отговор на въпроса. Дал му и достатъчно пари да обиколи царството. Варучи се срещнал с много учени, но никой не могъл да му помогне.

Определените дни бързо отминали. На връщане към столицата той спрял под едно дърво да ношува. Като се нахранил и приготвил за сън, Варучи заръчал на духовете, които живеели в дървото, да го пазят. След малко при тях дошли още няколко духа и съобщили, че наблизко, в къщата на беден чандал, ще се роди дете и ще има угощение. Духовете от дървото не можели да отидат. Трябвало да пазят Варучи. Затова помолили другите на връщане да им разкажат какво са видели.

Късно през нощта духовете се върнали и разказали, че в къщата на чандала се е родило момиче и то ще се омъжи за този глупав брамин, който не знае най-важния стих от „Рамаяна“. И казали стиха.

Варучи не спял и чул разговора им. Той много се зарадвал, че най-после научил стиха, но се огорчил, че трябва да се ожени за девойка чандал.

Браминът се върнал в двореца на Викрамадите. Царят го очаквал с нетърпение. Варучи казал стиха. Всички го похвалили, а царят го наградил.

Веднъж, когато останал насаме с цар Викрамадите, Варучи казал:

— Царю, в царството се е родило едно момиче чандал, което може да донесе зло на страната ни. Трябва да го убиете.

Но царят решил, че е голям грях да погуби невинното дете. Затова го сложил в един кош, закрепил до главата му фенер и го пуснал в реката. Варучи бил сигурен, че момичето ще се удави и се зарадвал.

Оттогава минали много години. Един ден Варучи се разхождал из града и стигнал до къщата на един брамин. С голямо уважение стопанинът го поканил в дома си на обяд. Варучи казал, че ще приеме поканата, ако браминът му подари хубав плат, ако нахрани сто богове, ако сложи на трапезата сто и осем ястия и след угощението го носят четирима души.

Стопанинът се притеснил. Но неговата дъщеря го успокоила:
— Татко, не се тревожи. Аз ще приготвя всичко.

Варучи се умил. Когато се върнал, му дали плата. След това казали молитвата за стоте бога и го нахранили с плода адрък, от който могат да се приготвят сто и осем ястия. Накрая го сложили на кревата да поспи.

Смаян от ума на девойката, Варучи поискал съгласието на брамина да се ожени за нея. Вдигнали сватбата и двамата заживели щастливо.

Веднъж, когато разговаряли, Варучи погалил жена си по косата и забелязал на главата ѝ голям белег. Тя признала, че не е истинска дъщеря на брамина и му разказала целия си живот.

Едва тогава на Варучи му станало ясно, че се е оженил за девойка чандал, за същата онази, която някога се опитал да погуби. Белегът бил от фенера, поставен тогава до главата ѝ.

Горкият Варучи, какво друго можел да направи, освен да се примири със съдбата си.

---

[0] чандали — най-ниската каста в Индия. — Б.пр. ↑

[1] „Рамаяна“ — древноиндийска епическа поема. — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.